Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΣΙΓΑΡΟΥ

Καπνιστὲς ὑποβάλλονται σὲ ὕπνωση καὶ ἠλεκτροσόκ

Περιοριστικὰ μέτρα στὶς ΗΠΑ κατὰ τοῦ καπνίσματος

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΡΩΜΗ. Ἡ τελευταία ἔκθεση γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις τοῦ τσιγάρου στὴν ὑγεία — ποὺ καλύπτει 369 σελίδες, συντάχθηκε ἀπὸ 844 ἐρευνητὲς ἀπὸ 13 χῶρες, μετὰ ἀπὸ μελέτες 14 χρόνων καὶ χρημα τοδοτήθηκε ἀπὸ τὶς μεγάλες ἀμε ρικανικὲς καπνοβιομηχανίες — περιέχει ἀνησυχητικὰ στοιχεῖο ποὺ ἐπιβεβαιώνουν τὰ συμπερά σματα ἄλλων ἐκθέσεων ποὺ δη μοσιεύθηκαν μέχρι τώρα.

Τὸ κάπνισμα, τονίζει ἡ ἔκθεση, «παίζει σημαντικὸ ρόλο» στὴ δημιουργία πολλῶν παθήσεων τῶν πνευμόνων, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν καρκίνο τῶν πνευμόνων (περίπου τὸ 80% τῶν ἀτόμων ποὺ προσβάλλονται ἀπὸ καρκίνο τῶν πνευμόνων στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ σὲ ἄλλες χῶρες, εἶναι καπνιστὲς) καὶ «ἀποτελεῖ θανάσιμο κίνδυνο γιὰ ὅσους πάσχουν ἀπὸ παθήσεις τῆς στεφανιαίας». Ἡ ἔκθεση ὑπογραμμίζει ἀκόμα ὅτι τὸ κάπνισμα «μπορεῖ νὰ προκαλέσει πεπτικὸ ἕλκος καὶ νὰ μειώσει τὴ φυσικὴ ἀντίσταση τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπέναντι στὶς διάφορες ἀσθένειες».

Ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνο εἶναι, τὸ κάπνισμα γιὰ τὶς γυναῖκες. Οἱ φανατικὲς καπνίστριες διακινδυνεύουν νὰ φέρουν στὸν κόσμο παιδιὰ ἀσθενικὰ γιατὶ τὸ μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα, ποὺ παράγεται ἀπὸ τὸ τσιγάρο, μειώνει τὴν ποσότητα ὀξυγόνου, ποὺ μέσω τοῦ πλακοῦντα, φτάνει στὸ ἔμβρυο. Οἱ γυναῖκες ποὺ καπνίζουν φτάνουν στὴν ἐμμηνόπαυση δύο ἢ τρία χρόνια νωρίτερα ἀπὸ τὶς μὴ καπνίστριες, γιατὶ ἡ νικοτίνη ἐπηρεάζει, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα καὶ τὴν ἔκκριση τῶν σεξουαλικῶν ὁρμονῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τσιγάρου εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐπικίνδυνα ἂν συνδυαστοῦν μὲ τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι. Μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἡλικίας 40—44 χρονῶν, ποὺ χρησιμοποιοῦν τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι, ἀλλὰ δὲν καπνίζουν, τὸ ποσοστὸ θνησιμότητας ἀπὸ καρδιακὴ προσβολὴ εἶναι 10,7 στὶς 100 χιλιάδες. Μεταξὺ τῶν καπνιστριῶν τῆς ἴδιας ἡλικίας, ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦν τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι, τὸ ποσοστὸ φτάνει τὸ 15,9 καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν ποὺ παράλληλα καπνίζουν καὶ παίρνουν τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι, τὸ ποσοστὸ ἀνέρχεται στὸ 62.

Βάσει τῶν δεδομένων οἱ ἐρευνητὲς ποὺ συνέταξαν τὴν ἔκθεση προλέγουν ὅτι τὸ 1979, 250.000 Ἀμερικανοὶ θὰ πεθάνουν ἀπὸ ἀσθένειες ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ τὸ τσιγάρο. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ 72.000 θὰ πεθάνουν ἀπὸ καρκίνο τῶν πνευμόνων.

Μετὰ ἀπὸ δημοσίευση αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ἀναστατώθηκε καὶ ἀρχισε μιὰ νέα ἐκστρατεία γιὰ τὴ μείωση τοῦ τσιγάρου, ποὺ θὰ κοστίσει στὸ Δημόσιο 23 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ χρόνο. Ἐπικεφαλῆς τῆς νέας ἐκστρατείας, ποὺ σκοπεύει κυρίως στὰ σχολεῖα, τὰ κολλέγια καὶ τὰ πανεπιστήμια, εἶναι ὁ ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς Τζόζεφ Καλιφάνο, ποὺ ὁ ἴδιος κατόρθωσε νὰ κόψει τὸ τσιγάρο, ἂν καὶ κάπνιζε τρία πακέττα τὴν ἡμέρα.

Ἤδη, σὲ τριάντα ἀμερικανικὲς πολιτεῖες, ἔχουν θεσπιστεῖ νόμοι ποὺ ἀπαγορεύουν τὸ κάπνισμα σὲ δημόσιους χώρους, στοὺς κινηματογράφους καὶ στὰ γραφεῖα. Στοὺς παραβάτες ἐπιβάλλεται ποινὴ πέντε ἡμερῶν φυλακίσεως, ἢ 150 δολλάρια πρόστιμο.

Κάτω ἀπὸ τὶς πιέσεις τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, οἱ ἀεροπορικὲς ἑταιρίες ἀναγκάστηκαν νὰ πάρουν νέα μέτρα ἐναντίον τοῦ τσιγάρου, διαθέτοντας τὰ τρία τέταρτα τῶν θέσεων τοῦ ἀεροπλάνου σὲ μὴ καπνιστὲς ἐπιβάτες. Οἱ καπνιστὲς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ βροῦν θέση στὸ ἀεροπλάνο, λόγω πληρότητας, δὲν ἔχουν παρὰ δύο λύσεις: ἢ νὰ μὴν καπνίσουν στὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ, ἢ νὰ μὴν ταξιδέψουν.

Τὰ μέτρα ἐναντίον τοῦ καπνίσματος, δὲν ἀποβλέπουν μόνο στὴ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τσιγάρων ποὺ καταναλώνουν οἱ καπνιστὲς, ἀλλὰ κυρίως στὴν προστασία τῶν μὴ καπνιστῶν, ποὺ εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ εἰσπνέουν τὸν καπνὸ ὅσων καπνίζουν. Ὁ καπνὸς ποὺ εἰσπνέουν παρὰ τὴ θέλησή τους οἱ μὴ καπνιστὲς — οἱ παθητικοὶ καπνιστὲς, ὅπως ἔχουν ὀνομαστεῖ — μπορεῖ νὰ τοὺς προκαλέσει, σύμφωνα μὲ μία πρόσφατη ἔκθεση τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως Πνευμόνων «ἀσθένειες ὅπως ἐμφύσημα καὶ χρόνια βρογχίτιδα».

«Γι' αὐτὸ τὸ λόγο» τονίζει ἡ ἔκθεση τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως Πνευμόνων, «εἶναι ἀπαραίτητη ἡ λήψη αὐστηρῶν μέτρων γιὰ τὴ σωτηρία καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τῶν παθητικῶν καπνιστῶν, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν καὶ τὴν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν».

Πολλοὶ καπνιστὲς καταφεύγουν σὲ κλινικὲς καὶ νοσοκομεῖα, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ πάθος τους. Γιὰ τὸ κόψιμο τοῦ τσιγάρου ἐφαρμόζονται διάφορες μέθοδοι, ἀπὸ τὴν ὕπνωση μέχρι τὸ ἠλεκτροσόκ. Ἡ πιὸ τελευταία μέθοδος ποὺ ἐφαρμόζεται μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία, βασίζεται στὴ «στέρηση τῶν αἰσθήσεων». Κλεισμένος συνεχῶς σὲ ἕνα δωμάτιο, ἐντελῶς ἀποκλεισμένος ἀπὸ ὁποιοδήποτε θόρυβο καὶ ὀσμή, ὁ καπνιστὴς — γιὰ λόγους ποὺ ἀκόμα δὲν ἔχουν διευκρινιστεῖ ἀπὸ τὶς μέχρι σήμερα μελέτες — δὲν νοιώθει πιὰ τὴν ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ ἀνάψει τσιγάρο καὶ ἀπαλλάσσεται πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὸ πάθος του. Περίπου τὸ 20% τῶν καπνιστῶν ποὺ νοσηλεύονται σὲ κλινικὲς καὶ νοσοκομεῖα γιὰ νὰ ἀποτοξινωθοῦν ἀπὸ τὴ νικοτίνη, κατορθώνουν νὰ κόψουν τὸ τσιγάρο. Βέβαια, κανεὶς δὲν ξέρει ἂν κάποια μέρα οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, θὰ ὑποκύψουν καὶ πάλι στὸ πάθος τους, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ συγγραφέας Μὰρκ Τουαίν, φανατικὸς καπνιστὴς καὶ ὁ ἴδιος, ἔλεγε ὅτι εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ ἀπαλλαγεῖ κανείς: «Στὴ ζωή μου, ἔκοψα τὸ κάπνισμα περίπου 800 φορές», ἔλεγε.

Ἡ μεγάλη ἐκστρατεία κατὰ τοῦ τσιγάρου ἔδωσε ἀποτελέσματα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπου πολλὰ ἄτομα, καὶ κυρίως ἄνδρες, ἔκοψαν τὸ κάπνισμα. Ἀλλά, οἱ ἐνήλικες συνειδητοποιοῦν τὴν ἀπειλὴ τοῦ τσιγάρου, οἱ ἀνήλικοι παραβλέπουν τοὺς κινδύνους. Κάθε χρόνο αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων ἡλικίας 12—20 χρονῶν ποὺ ἀρχίζουν νὰ καπνίζουν.

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΟ

Ε)Γ—Ο)Γ «ΙΟΝΙΣ»

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΩΡΑ 13.15' ΓΙΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ — ΙΘΑΚΗ

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟΕΚΤΑΣΙΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΞΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Κεντρικὸ Πρακτορεῖο: Γ. ΜΟΡΦΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΟΘΩΝΟΣ - ΑΜΑΛΙΑΣ 6, ΤΗΛ: 420-700, 421-183, 277-329

ΔΙΑ ΣΑΜΗΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΩΡΑ 13.45 ΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ

Γ)Β «ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ»

Καθ' ἑκάστην ΤΡΙΤΗ προέκτασις ΙΘΑΚΗΝ, ΦΡΙΚΕΣ, ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΝΥΔΡΙ, ΜΕΓΑΝΗΣΙ, ΜΥΤΙΚΑ, ΚΑΛΑΜΟΣ, ΑΣΤΑΚΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Α)ΦΟΙ Ι. ΙΓΓΛΕΣΗ

ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 12

ΤΗΛΕΦ.: 277-776, 277-676, 224-277

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

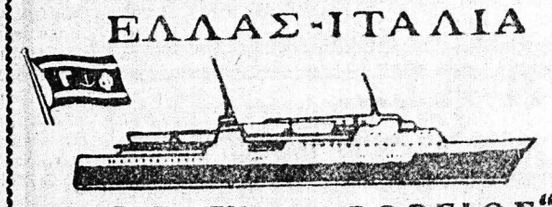

ΦΕΡΡΥ ΜΠΟΑΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

4.000 ΤΟΝΝΩΝ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ὥρα 9.30 μ.μ. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30 Αὐγούστου

Πληροφορίαι — εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων. 10ο/ο ΕΚΠΤΩΣΗ εἰς εἰσιτήρια ἀ-λέ-ρετούρ. Δεχόμεθα ἐπιβάτας καὶ αὐτοκίνητα διὰ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ

Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277-776, 277-676, 277-151

ΒΕΝΕΤΙΑ

στὴν πιὸ ὄμορφη πόλη τῆς ΙΤΑΛΙΑΣ καὶ στὴν καρδιὰ τῆς ΕΥΡΩΠΗΣ

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΩΡΑ 18.00 ΑΠΟ ΠΑΤΡΑ μὲ τὸ Ὑπερωκεάνειο

«ΠΑΤΡΙΣ»

24.000 ΤΟΝΝΩΝ

καὶ κάθε Δευτέρα ὥρα 13.30 κατευθεῖαν

ΑΓΚΩΝΑ

«Εἰδικὸς χαμηλὸς Ναῦλος γιὰ Φοιτητὲς καὶ νέους»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ — ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

"AQUARIUS„

ΝΟΡΜΑΝ 1 — ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 427-100 — 421-500 — 422-555 — ΠΑΤΡΑ

KARAGEORGIS LINES

Γ)Β BEGONIA

ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΑΤΡΑ—ΑΓΚΩΝΑ—ΠΑΤΡΑ

ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ (70) ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΩΡΑ 21.30

ΕΚΑΣΤΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΩΡΑ 02.00 ΠΡΩΙ

ΔΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Α. Ε.

ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 32, — ΠΑΤΡΑΙ

ΤΗΛ. 270-994, 222-488, 277-204

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Διακήρυξη τῆς Δημοκρατικῆς Κίνησης

Μία ἄλλη πολιτικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸν ρόλο τοῦ Δήμου

ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΤΥΧΕ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ

Συμπολίτες, δημοκράτες,

Σὲ λίγο συμπληρώνονται τέσσερα χρόνια δημοκρατικῆς πλειοψηφίας στὸ Δημ. Συμβούλιο, τέσσερα χρόνια λαϊκῆς ἀπουσίας ἀπ' τὶς Δημοτικὲς λειτουργίες, τέσσερα χρόνια ταλαιπωρίας τῶν προβλημάτων τῆς πόλης, τέσσερα χρόνια, χρόνια ἄσκησης μιᾶς πολιτικῆς ποὺ μαράζωσε τὸ δημοκρατικὸ κύτταρο τῆς Τ.Α. στὴν πόλη μας τέσσερα χρόνια τεράστιας εὐθύνης γιὰ τὸν Δημοκρατικὸ Συνδυασμὸ ποὺ μὲ τὴν πολιτική του δὲν κατόρθωσε νὰ ἀποκρούσει τὰ σχέδια τῆς Δεξιᾶς ἀλλὰ ἀντίθετα ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ τὴν ὑλοποίησή τους.

Παρακολουθήσαμε καὶ παλέψαμε γι' αὐτὴν τὴν προσπάθεια ποὺ στήριξε ὅλες μας τὶς ἐλπίδες, τὴν εἴδαμε μ' ἀνησυχία νὰ κατρακυλάει σταδιακὰ σ' ἀποτελέσματα, πράξεις καὶ ἀντιλήψεις ποὺ δὲν μᾶς ἔκφρασαν, ποὺ διαφωνήσαμε ἔως ὅτου φτάσουμε πιὰ στὶς καινούργιες δημαιρεσίες. Πιστεύουμε πιὰ πὼς μόνο ἡ βαθειά, αὐστηρὴ κριτική μας καὶ ἀντιπαράθεση μιᾶς καινούργιας ἀντίληψης γιὰ τὴν Τ.Α. θὰ μπορέσουν νὰ δώσουν στὸν δημοκρατικὸ λαὸ τῆς Πάτρας μιὰ διέξοδο. Αὐτὴ τὴ διέξοδο θέλουμε νὰ παρουσιάσουμε, καὶ νὰ παλαίψουμε μαζὶ μὲ τὸν Πατρινὸ λαὸ γιὰ νὰ τὴν πραγματοποιήσουμε. Κι' ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ μέθοδές μας δὲν εἶναι παρασκηνιακὲς καὶ μηχανορραφικὲς θὰ ἐκθέσουμε ἁπλᾶ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ συνιστοῦν τὴν πολιτική μας φυσιογνωμία γιὰ νὰ ἀπαντήσουμε στὰ ἐρωτήματα ὅλων τῶν συμπολιτῶν, μαζὶ καὶ σὲ ἐκείνους ποὺ ὑποκρινόμενοι τοὺς ἀγνοοῦντας διοχετεύουν στὸν τύπο, γιὰ λόγους δημαγωγίας δήθεν ἀφελῆ ἐρωτήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν Κίνησή μας καὶ ποὺ μετατοπίζουν τὸν ὑπεύθυνο καὶ τεκμηριωμένο πολιτικὸ διάλογο σὲ μικροπολιτικὸ κουτσομπολιὸ ποὺ θυμίζει ἀνέκδοτα τοῦ καφενείου ἢ ἱστορίες τοῦ πρωτοχρονιάτικου καζαμία.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Συνοπτικὰ γιὰ μᾶς ἡ πολιτικὴ τῆς Δεξιᾶς, ὅπως ἐκφράστηκε ἀπ' τὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ εἶχε σὰν σκοπό:

1. Τὴν οἰκονομική, θεσμικὴ καὶ πολιτικὴ ὑπόσκαψη τῶν Δήμων. Τὴν γενικώτερη συρρίκνωση αὐτοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ θεσμοῦ ποὺ πρέπει νὰ γίνει φορέας ὀργάνωσης καὶ ἀγῶνα τῶν Δημοτῶν γιὰ τὴν λύση τῶν προβλημάτων τοῦ Δήμου.

2. Τὴν ὑπαγωγή τους, διοικητικὰ στὸν κεντρικὸ κρατικὸ μηχανισμὸ ἔτσι ποὺ νὰ μὴν ἐμφανίζει προβλήματα αὐτονόμησης ἀπ' τὶς κυβερνητικὲς κατευθύνσεις.

3. Τὴν μείωση τῆς παρουσίας τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, καὶ τὸν ἐξαφανισμὸ τῆς πιθανότητας, οἱ λαϊκὲς μάζες νὰ παίζουν μέσα ἀπ' τὶς κινητοποιήσεις τους κάποιο ρόλο στὶς Δημοτικὲς λειτουργίες.

4. Τὴν μετατροπὴ τῆς Δημοκρατικῆς νίκης τῶν ἐκλογῶν τοῦ '75 σὲ κατὰ κράτος ἧττα, κάνοντας σὲ τελευταία ἀνάλυση μὲ ὅλα τὰ παραπάνω τοὺς Δήμους θεσμὸ ποὺ τοῦ κράτους τῆς Δεξιᾶς, θεσμὸ ποὺ θὰ ὑλοποιοῦσε τὰ ἀντικειμενικὰ σχέδια καὶ συμφέροντά της χτυπῶντας τὴν Τ.Α. συρρικνώνοντάς την, ἀκινητοποιῶντας τὶς λαϊκὲς μάζες, καὶ ἀφήνοντας μιὰ σειρὰ Δημοτικὰ προβλήματα ἄλυτα.

Ὑπάρχουν παραδείγματα δήμων ὅπως τὸ Κερατσίνι καὶ τὰ Σπάτα ὅπου οἱ λαϊκὲς κινητοποιήσεις ἔκαναν τὸ Δῆμο κύτταρο ὀργάνωσης καὶ ἀγῶνα γιὰ τὰ καυτὰ δημοτικὰ προβλήματα. Ἐκεῖ οἱ ἴδιες οἱ λαϊκὲς μάζες ἔδειξαν τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῆς Δεξιᾶς.

Συνολικώτερα πάντως ὅπως καὶ στὸ Δῆμο μας ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ κατάφερε νὰ πραγματοποιήση τὰ σχέδιά της, καὶ σ' αὐτὸ ὑπεύθυνες σὲ μεγάλο βαθμὸ εἶναι οἱ πολιτικὲς δυνάμεις τῆς Ἀντιπολίτευσης ποὺ δὲν ἔδωσαν προοπτικὴ στὴν λαϊκὴ ἐτυμηγορία τῶν ἐκλογῶν τοῦ '75.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

Σὲ βασικὲς γραμμὲς — ὅπως τουλάχιστον ἐκφράστηκε στὸ Δῆμο μας — ἡ πολιτικὴ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολίτευσης ἦταν:

1. Μία πολιτικὴ ποὺ δὲν εἶδε τοὺς Δήμους σὰν θεσμὸ ὅπου οἱ λαϊκὲς μάζες μποροῦν νὰ παρέμβουν γιὰ νὰ διευρύνουν τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες καὶ νὰ λύσουν τὰ δημοτικὰ προβλήματα.

2. Εἰδικώτερα ὑποτίμησαν τὴ σημασία τῆς λαϊκῆς κινητοποίησης καὶ τῆς ἑνότητας ποὺ χτίζει ὁ λαὸς γύρω ἀπ' τοὺς ἄμεσους διεκδικητικούς ἀγῶνες τους γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων τῆς γειτονιάς, τῆς συνοικίας καὶ τῆς πόλης. Καὶ περισσότερο δὲν εἶδαν τὴ σημασία τῆς λαϊκῆς συμμετοχῆς σὰν ἀποφασιστικὸ παράγοντα γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν σχεδίων τῆς Δεξιᾶς καὶ τῆς συρρίκνωσης τῶν Δήμων.

3. Δὲν ἀντελήφθηκαν τὴν ἔκταση καὶ τὴν ποιότητα τῶν συμφερόντων τῆς Δεξιᾶς. Πολὺ περισσότερο τὴν ἀντιπολίτευση στὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ γιὰ τοὺς Δήμους, δὲν τὴν εἶδαν συνδεδεμένη μὲ ἀνυποχώρητους λαϊκοὺς ἀγῶνες ἀλλὰ μὲ διαμαρτυρίες καὶ καταγγελίες. Στένεψαν τὸν πολιτικό τους ὁρίζοντα σὲ ἐκκλήσεις γιὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση, ἀλλὰ βέβαια τὸ πρόβλημα τῶν Δήμων δὲν ἦταν στενὰ οἰκονομικὸ ἀλλὰ εὐρύτερα πολιτικό.

4. Ἀλλοτρίωσαν τὰ αἱρετὰ ὄργανα τῶν Δήμων σὲ διακομματικὰ ὄργανα ἔκδοσης ψηφισμάτων. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ σύνδεση μὲ τὶς δημοτικὲς μάζες δὲν ὑπῆρξε παρὰ σὰν ἐξαίρεση.

5. Προϊὸν αὐτῆς τῆς σχεδὸν ἀπολίτικης ἀντίληψης γιὰ τὸ Δῆμο εἶναι ὅλη ἡ γνωστὴ κατάσταση:

α) Οἱ λαϊκὲς μάζες τῆς πόλης δὲν στηρίζουν καθημερινὰ μὲ ἀγῶνες καὶ κινητοποιήσεις τὸν συνδυασμὸ ποὺ ἀνέδειξαν στὶς ἐκλογές. Ἔτσι σπέρνεται ἡ δυσπιστία, τὰ προβλήματα μένουν ἄλυτα, καὶ σιγὰ — σιγὰ διαβρώνεται τὸ κύρος τῆς Δημοκρατικῆς παράταξης στὸ λαό.

β) Ἡ Δημοκρατικὴ παράταξη ἐκφυλίζεται σὲ διακομματικὴ συνέλευση. Δὲν ὑπάρχει ἡ ὑπερκομματικὴ ἑνότητα τῶν οὐσιαστικῶν προβλημάτων τῆς πόλης. Δὲν ὑπάρχει σταθερὸς ἄξονας ἀνυποχώρητων ἀγώνων γιὰ τὴν λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων.

γ) Ἡ Δημ. Παράταξη ἀσχολεῖται μὲ μεταφυσικὰ προβλήματα (Γλαῦκος, κινητὲς σκάλες Ἁγ. Νικολάου, Ἀεροδρόμιο) δίχως νὰ βρίσκει τὰ καθημερινὰ προβλήματα ποὺ ὑποδείχνει ἡ ζωντανὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀγωνιζόμενους δημότες ἀλλὰ δίχως νὰ βρίσκει καὶ τοὺς κατάλληλους τρόπους γιὰ τὴν προώθηση αὐτῶν τῶν προβλημάτων (λαϊκὲς κινητοποιήσεις) βρίσκοντας πάντα τὸν τρόπο νὰ μετατοπίζει τὶς εὐθύνες μέσα ἀπὸ γενικόλογες κατηγορίες στὴν ἀνεύθυνη κυβερνητικὴ πολιτικὴ κ.λ.π. Ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ βέβαια φταίει ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι τί κάνουμε ἐμεῖς.

δ) Ἡ Δημοκρατικὴ Παράταξη δὲν εἶδε τὸν Δῆμο σὰν κύτταρο ὀργάνωσης τοῦ λαοῦ καὶ χῶρο διεύρυνσης τῶν πολιτικῶν του ἐλευθεριῶν, κάτι ποὺ εἶναι πολὺ σημαντικὸ γιὰ τὸν παρατέρα ἀγῶνα γιὰ τὴ λύση τῶν δημοτικῶν προβλημάτων. Ὁ λαὸς μέσα ἀπὸ μιὰ μεγαλύτερη ἐλευθερία γιὰ τὴν κινητοποίησή του, ἔχει πλατύτερες δυνατότητες γιὰ ὑπόδειξη τῶν προβλημάτων του, γιὰ συμμετοχὴ στὴ λύση αὐτῶν τῶν προβλημάτων του. Ἔτσι ἡ πάλη τῆς Δημοκρατικῆς Παράταξης ἐνάντια στὴν τρομοκρατία ὑπῆρξε ἀσήμαντη.

Ἡ Δημοκρατικὴ Κίνηση προβάλλει ἀνοιχτὰ καὶ καθαρὰ τὸ πολιτικό της πρόγραμμα ποὺ στηρίζεται στὴ λαϊκὴ κινητοποίηση καὶ πάλη ἐνάντια στὴν ἀντίδραση καὶ τὴ δεξιὰ γιὰ τὴ διεύρυνση τῶν καταχτήσεων τοῦ λαοῦ καὶ στὸν τομέα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης συνδέοντας τὴν καθημερινὴ πάλη τους γιὰ τὰ μεριμνώτερα προβλήματα μὲ αὐτὴν γιὰ τὰ γενικὰ αἰτήματα τῆς πραγματικῆς δημοκρατίας τῆς λευτεριᾶς καὶ ἀνεξαρτησίας.

ε) Στὸ τέλος δίχως ἀγῶνα στὸ χῶρο τῆς ἐργασίας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη ἀγώνας στὸ χῶρο τῆς κατοικίας. Ἡ Δημοκρατικὴ Παράταξη ὅμως ἔπαιξε πολλὲς φορὲς ἀρνητικὸ ρόλο στὶς κινητοποιήσεις τῶν ἐργαζομένων καὶ στὴν καλύτερη περίπτωση ἀπουσίασε, ἀπολιτικοποιώντας ἀκόμη περισσότερο τὴν Τ.Α. καὶ τὸν ρόλο της στὴ γενικώτερη ζωὴ τῆς πόλης.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Ὅπως εἶναι φανερὸ ἡ κριτική μας σ' αὐτὰ τὰ λάθη καὶ ἡ ὀρθὴ τοποθέτηση ὁρισμένων ζητημάτων εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς συσπείρωσής μας. Ἀναλυτικὰ αὐτὰ θὰ τὰ παρουσιάσουμε στὸ πολιτικό μας πρόγραμμα, τώρα ὅμως θὰ δώσουμε τὴν οὐσία τῆς πολιτικῆς μας ἀντίληψης.

1. Ἡ Τ.Α. εἶναι βαθειὰ δημοκρατικὸς θεσμὸς καὶ μπορεῖ στὰ χέρια τῶν λαϊκῶν δυνάμεων νὰ γίνη κύτταρο ὀργάνωσης καὶ ἀγῶνα τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν λύση τῶν δημοτικῶν προβλημάτων καὶ τὴν διεύρυνση τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ.

2. Γιὰ νὰ γίνη ζωντανὸ δημοκρατικὸ κύτταρο χρειάζεται μιὰ ἀπαραίτητη προϋπόθεση. Τὴν κινητοποίηση, τὴν συμμετοχὴ τῶν δημοτῶν σ' ὅλα τὰ προβλήματα τῆς πόλης, καθημερινὰ μέσα ἀπ' τὶς συνελεύσεις τῆς γειτονιᾶς καὶ τῆς συνοικίας, μέσα ἀπ' τὸ δημοκρατικὸ διάλογο τῶν ἀπόψεων, καὶ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν πραγματωση τῶν λύσεων.

3. Ἡ Δεξιὰ προσπαθεῖ νὰ συρρικνώσει τὶς λαϊκὲς καταχτήσεις καὶ νὰ μετατρέψει τὴν Τ.Α. σὲ θεσμὸ δευτερευούσης σημασίας μὲ ἐλάχιστο ρόλο στὶς κοινωνικὲς μεταβολὲς ἰδίως ὅταν βρίσκεται στὸν ἔλεγχο τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων. Ἡ συστηματικὴ ἀποκαλύψη ὅλου τοῦ πλάτους αὐτῶν τῶν συμφερόντων, ἡ ἀγωνιστική τους ἀπόκρουση καὶ ἐπιβολὴ λύσεων πρὸς ὄφελος τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τοῦ Δήμου εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν μετατροπὴ τῆς Τ.Α. σὲ θεσμὸ προνομιακὸ γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν πάλη τοῦ λαοῦ καὶ τὴν λύση τῶν προβλημάτων τοῦ Δήμου.

4. Κινητήρια δύναμη γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω εἶναι ἡ ἀγωνιστικὴ ἑνότητα ποὺ χτίζει ὁ λαὸς γύρω ἀπὸ τὶς ἄμεσες διεκδικήσεις του, στὴ γειτονιά, στὴ συνοικία καὶ τὸ Δῆμο. Τὸ ὁποιοδήποτε δημοτικὰ προβλήματα μποροῦν νὰ γίνουν ἄξονας οἰκοδόμησης αὐτῆς της ἑνότητας.

5. Ὅλες οἱ λειτουργίες τοῦ Δήμου πρέπει νὰ ἀξονίζονται καὶ νὰ στηρίζονται στὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς διεκδίκησης καὶ κινητοποίησης. Μόνον ἔτσι δὲν νεκρώνεται ἡ Τ.Α.

Τὰ κόμματα ὀφείλουν νὰ σέβονται καὶ νὰ διαφυλάσσουν τὴν ὀργανωτικὴ αὐτονομία τῶν δημοτικῶν ὀργάνων. Ἔτσι ἄξονας μένει ἡ ὑπόθεση τῶν Δημοτικῶν προβλημάτων κι' ὄχι οἱ διακομματικὲς συμφωνίες καὶ τὰ στενὰ μικροκομματικὰ συμφέροντα.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς γίνονται σ' ἕνα κλίμα ὅπου Πανελλαδικὰ κυριαρχεῖ ὁ κατακερματισμὸς τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Στὴν πόλη μας ἐπιχειρεῖται ἡ κάθοδος τοῦ προηγούμενου Δημ. Συνδυασμοῦ ὑπὸ τὸν νῦν Δήμαρχον. Οἱ διαδικασίες εἶναι κοινὲς καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις: Παρασκηνιακὲς μηχανορραφίες ποὺ κατέληξαν ἢ δὲν κατέληξαν κι' αὐτὸ ἔξω καὶ μακρυὰ ἀ